Andrzej Poczobut

17.11.2026

Dziennikarz, publicysta i aktywny działacz Związku Polaków na Białorusi, który stał się jednym z liderów polskiej mniejszości. W swojej działalności konsekwentnie podejmuje tematykę związaną polskim dziedzictwem, sprzeciwiając się fałszowaniu historii, w szczególności w odniesieniu do żołnierzy Armii Krajowej, których białoruska propaganda określa mianem „nazistowskich zbrodniarzy".

Angażuje się w pielęgnowanie polskich miejsc pamięci, w tym grobów powstańców styczniowych, żołnierzy 1920 r., 1939 r., Armii Krajowej i ofiar niemieckich pacyfikacji zlokalizowanych głównie na Grodzieńszczyźnie. Walcząc z bezczeszczeniem polskich mogił, szczególną opieką i pamięcią obejmował kwatery żołnierzy AK w Wawerce, gdzie spoczywają żołnierze por. Jana Piwnika „Ponurego" oraz w Surkontach, gdzie pogrzebano poległych w starciu z NKWD członków oddziału ppłk. Macieja Kalenkiewicza „Kotwicza". Ten ostatni cmentarz, podobnie jak kilkanaście innych upamiętnień żołnierzy AK m.in. w Mikuliszkach, Kaczycach, Oszmianie, Bogdanach, Iwiu czy Bobrowiczach, w ramach represji wobec polskiej mniejszości został zrównany z ziemią przez lokalne białoruskie władze.

Andrzej Poczobut za swoją bezkompromisową postawę był wielokrotnie aresztowany i więziony. W 2023 r. został skazany przez białoruski sąd za rzekome wzniecanie wrogości i nienawiści społecznej. W rzeczywistości represjonowano go za niezależną działalność dziennikarską, w tym za używanie słowa „agresja" w odniesieniu do napaści ZSRS na Polskę w 1939 r. oraz upamiętnianie postaci ostatniego komendanta obwodu nowogródzkiego AK ppor. Anatola Radziwonika „Olecha". Zdaniem reżimu działania te nosiły znamiona „rehabilitacji nazizmu". Spędził 5 lat w kolonii karnej o zaostrzonym rygorze. Dzięki długotrwałym zabiegom dyplomatycznym wyszedł na wolność pod koniec kwietnia 2026 r.

W 2025 r. Andrzej Poczobut został odznaczony Orderem Orła Białego.